

Warszawa, dnia 13 czerwca 2018r.

Sygn. akt VI Ka 1390/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Sebastian Mazurkiewicz

Sędziowie: SO Adam Bednarczyk (spr.)

SR del. Justyna Dołhy

Protokolant: sekr. sądowy Anna Rusak

przy udziale prokuratora Jerzego Kopia

po rozpoznaniu dnia 13 czerwca 2018 r. w Warszawie

sprawy M. W. (1), syna S. i Z., ur. (...) w W.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 11 września 2017 r. sygn. akt V K 37/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazując Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania.

SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Adam Bednarczyk SSR del. Justyna Dołhy

VI Ka 1390/17

UZASADNIENIE

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać trzeba, iż treść zaskarżonego wyroku łącznego zdeterminowana, była przyjęciem przez Sąd Rejonowy, iż w sprawie zastosować należy przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 r., a więc z przed nowelizacji. Przesłanką do tej tezy, było dla sądu uznanie, iż kara orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. II K 917/12 na podstawie art.75a §1 kk. musi być traktowana, jako kara zastępcza i w związku z tym nie podlega ona łączeniu. Przy czym sąd powołał się na stanowisko doktryny w tym zakresie, bez jednak przytoczenia, o jakie poglądy chodzi i czym argumentowane, podobnie jak stanowisko przeciwne, które sąd faktycznie przytoczył, lecz również nie wskazując, o jaką doktrynę chodzi i czym uargumentowaną.

Prokurator zarzucając wyrokowi obrazę prawa materialnego w powyższym zakresie, także nie wskazał, z czego ów zarzut wywodzi, niemniej niezależnie od tego faktu zdaniem sądu odwoławczego jest to zarzut trafny.

Jeśli chodzi o stanowisko doktryny w omawianym zakresie to w ocenie sądu odwoławczego powyższa problematyka najpełniej i najlogiczniej została przedstawiona w kompleksowej publikacji autorstwa Dariusza Kali i Mai Klubińskiej zatytułowanej „ Kara łączna i wyrok łączny” wydanej przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury Kraków 2017

– Seria Metodyki. Jej autorzy w sposób jasny i przejrzysty wskazali, iż w przypadku zamiany kary na podstawie art. 75a§1 kk. karą podlegającą łączeniu winna być kara zamieniona, albowiem to ta kara podlega wykonaniu nie zaś kara orzeczona pierwotnie, po wtóre kara ta nie jest formą wykonania kary pierwotnie orzeczonej, ale karą orzekaną zamiast zarządzenia wykonania kary pierwotnie orzeczonej. Wreszcie zwrócić trzeba uwagę na to, jaka była intencja ustawodawcy i że jest ustawodawca konsekwentny. Zauważyć, bowiem trzeba treść art. 76§1a kk., z którego wynika, iż okres zatarcia skazania liczony jest według zasad dla kary zamienionej, a nieorzeczony pierwotnie.

W tej sytuacji w ocenie sądu odwoławczego wskazane wyżej uchybienie sądu rejonowego wskazuje na potrzebę ponownej analizy skazań M. W. (1) z założeniem ewentualnego zastosowania przepisów już po nowelizacji z lipca 2015 r., a ponieważ stwarza to całkowicie odmienną sytuację prawną koniecznym było uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.